

Az ítéltábla a dr. Bakosi Zoltán ügyvéd által képviselt **felperesnek alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata** iránt indított perében, a Veszprémi Törvényszék 2016. január 26. napján kelt 5.P.20.789/2015/6. számú ítéletével szemben, a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint az alperes intézőbizottsága 2014. szeptember 9-én hozott határozatával 2014. október 10. 22 óráig terjedő időtartamra gím tarvadra (tehén, ünő, borjú) vadászati tilalmat rendelt el. A felperes október 10-én 18 óra 45 perckor tarvadat ejtett el. Az alperes elnöke által kezdeményezett fegyelmi eljárás során az alperes etikai és fegyelmi bizottsága a 2014. november 1. napján megtartott fegyelmi tárgyalás eredményeképpen november 7. napján kelt fegyelmi határozatában a felperest 2014. november 1-jétől 2015. február 28-ig terjedő időtartamra a vadásztársaság területén eltiltotta a gímszarvas mindennemű vadászatától és vadásztatásától. A határozat rögzítette, hogy jogorvoslatképpen a kézbesítéstől számított 30 napon belül a területileg illetékes bírósághoz lehet fellebbezéssel élni.

A felperes a bírósághoz 2014. december 10-én érkezett, majd 2015. március 23-án módosított kereseti kérelmében a fegyelmi határozat megsemmisítését kérte. Arra hivatkozott, hogy az 1996. évi LV. tv. (Vtv.) 37. és 38. §-ai, továbbá a 79/2004.(V.4.) Fvm rendelet (Vhr.) 27. § (1) bekezdése és 5. számú melléklete értelmében a tilalmi időszak elrendelése jogszabálysértő volt, mindemellett a határozatnak a jogorvoslatra történő kioktatása is téves. A 2015. március 23-i keresetmódosításában a felperes a fentieken túl hivatkozott arra is, hogy a fegyelmi tárgyalás jegyzőkönyve sem az eljárás megkezdésének pontos időpontját, sem a meghallgatás helyét, sem a felperes aláírását nem tartalmazza, és azt a tényt sem rögzíti, miszerint az aláírást megtagadta volna. Nem tartalmazza a jogorvoslat iránti kérelem megnevezését és azt, hogy hol kell benyújtani.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, megállapította, hogy az eljárás során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Győri Ítéltábla Pkf.III.25.526/2015/2. számú végzésére figyelemmel a kereseti kérelem felől érdemben kellett határozni, tekintettel arra, hogy a kereseti kérelem a megtámadott határozatban foglalt téves jogorvoslati tájékoztatás szerinti határidőben érkezett.

A törvényszék rámutatott arra, hogy a 2014. szeptember 9-i alperesi határozat bíróság általi felülvizsgálatát az arra nyitva álló (a Ptk. 62. § (6) bekezdésében foglalt) határidő alatt az alperes tagjai nem kezdeményezték, így ezen határozat jogszerűségének felülvizsgálata nem képezhette jelen per tárgyát. Erre tekintettel a határozat rendelkezéseit a vadásztársaság tagjai kötelesek voltak betartani. A határozatban foglaltak megsértését a felperes maga sem vitatta, így az alperes Fegyelmi Szabályzatának 2. § (1) bekezdés b) pontja értelmében fegyelmi vétséget követett el, az alperes tehát jogosult volt a fegyelmi eljárás kezdeményezésére.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra is, hogy a jogorvoslat mikéntjére vonatkozó tájékoztatás ugyan a határozat részét képezi, de nem része az érdemi fegyelmi döntésnek. A téves jogorvoslati tájékoztatás a fegyelmi bizottság döntésének érdemét nem befolyásolta, azzal összefüggésben pedig a felperest nem érte hátrány. Ezen szabálysértés tehát önmagában nem alapozza meg a határozat megsemmisítésére irányuló felperesi igényt.

Kifejtette azt is a törvényszék, hogy a 2015. március 23-án előadott jogi indokok a kereset benyújtására előírt jogvesztő határidőn túl kerültek előterjesztésre. A Ptk.62. § (6) bekezdése az eredetitől eltérő, vagy azt kiegészítő más érvénytelenségi okra való hivatkozást a jogvesztő határidő elteltét követően nem teszi lehetővé. Ezen speciális anyagi jogi rendelkezés a Pp. keresetváltoztatásra irányuló 146. § (1) bekezdésének alkalmazását korlátozza.

Az elsőfokú bíróság a fentiekén túl a Vhr. 65. § (2) és 66. § (6) bekezdése, továbbá az alperesi alapszabály II/6. § 1. pontja és III/7. § 5. pont a), b) és d) alpontjai alapján megállapította, hogy az intézőbizottság a vadásztársaság két közgyűlése közötti általános hatáskörű végrehajtó szerve, a két közgyűlés közötti időben irányítja a vadásztársaság tevékenységét, minden olyan ügyben dönt, amelyet a jogszabályok, az alapszabály és a házi szabályzat, valamint az etikai és fegyelmi szabályzat, vagy a közgyűlés nem utal más szerv hatáskörébe. A vadásztársaság tagjának pedig kötelessége az intézőbizottsági határozatok megtartása. A törvényszék megállapítása szerint az alperes szabályzatai felruházták az intézőbizottságot a vadászat részletes rendjének szabályozására irányuló jogkörrel.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításával, hogy az alperesi intézőbizottság jogosult volt a perbeli időszakra a gím tarvad vadászatát korlátozni. Hangsúlyozta, hogy a Vtv. 38. § (3) bekezdése értelmében a vadászati idénytől eltérő vadászati rendet csak a vadászati hatóság jogosult meghatározni, tehát vadászati idényen belüli tilalmat, vagy vadászati idényen kívüli vadászatot csak a hatóság rendelhet el. Az

ítélet által hivatkozott Vhr. 65. § (2), (3) bekezdése csak arra ad jogosultságot a vadászatra jogosultnak, hogy a vadászat részletes szabályait az adott vadászterületen meghatározza, de nem jogosítja fel a vadászatra jogosultat, hogy a vadászati hatóság jog-, és hatáskörét elvonva a vadászati idénytől eltérő vadászati tilalmat rendelhessen el. Ez a jogértelmezés ütközik a jogszabályi hierarchiából fakadóan magasabb rendűnek számító Vhr. és Vtv. rendelkezéseivel.

A fentieken túl kifejtette a felperes, hogy amennyiben ezt a jogszabályok lehetővé tennék, az intézőbizottság akkor sem lett volna jogosult a korlátozás alkalmazására. Az alapszabály III/7. § 5. pont a) alpontja a jogszabályok, szabályzatok, a közgyűlési határozatok végrehajtására biztosít hatáskört az intézőbizottságnak, nem pedig a vadászat rendjének meghatározására. Ezt ugyanis csak a közgyűlés jogosult szabályozni. A b) és d) pontok sem írják és nem is írhatják felül ezt a szabályt, az előbbi csak ügyvezetési hatáskörrel rendelkezik, az utóbbi pedig csak azokat a hatásköröket telepíti az intézőbizottságra, amelyet valamely szabályzat, vagy a közgyűlés nem utal más szerv hatáskörébe. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott házi szabályzat rendelkezése sem jogosította fel az alperes intézőbizottságát a gím tarvad vadászata vonatkozásában tilalom elrendelésére.

A fellebbezés szerint téves az az ítéleti álláspont, hogy a Ptk. 62. § (6) bekezdése értelmében a 2015. március 23-i beadványban foglaltak nem voltak érdemben vizsgálhatók, továbbá az intézőbizottság vadászati tilalmat elrendelő határozatának megtámadására sem került sor a hivatkozott jogszabály értelmében. Kiemelte a felperes, hogy az intézőbizottsági határozat a per megindításakor nem állt rendelkezésére, csupán az annak tartalmáról értesítő, de a forrást meg nem jelölő elnöki körlevél. A dokumentumokat csak a per folyamán kapta kézhez. Erre tekintettel érdemben kellett volna vizsgálnia a 2015. március 23-i beadványt.

A felperes az első fokon eljáró bíróval szembeni elfogultsági kifogást elutasító 14.Pkk.20.974/2015/3. számú végzéssel szemben a Pp.18. § (4) bekezdésére tekintettel panaszt terjesztett elő, mégpedig az elfogultsági kifogásban előadottakra hivatkozással. Utalt arra is, hogy az ítélet tábla az eljáró bíró által meghozott permegszüntető végzést ebben az ügyben is megváltoztatta. Ezen panaszára alapította a Pp.252. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezése iránti fellebbezési kérelmét. A másodfokú eljárás során a felperes a fellebbezését tárgyaláson kérte elbírálni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélet tábla mindenekelőtt az eljáró bíró kizárását megtagadó (14.Pkk.20.947/2015/3. számú) végzéssel szembeni felperesi panaszt bírálta el, tekintettel arra, hogy annak megalapozottsága a Pp.252. § (1) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását vonná maga után. Az ítélet tábla ugyanakkor megállapította, hogy a felperes által benyújtott panasz nem alapos. Az elsőfokú bíróság által az eljáró bíró kizárása tárgyában hozott végzés indokaival maradéktalanul egyetértve csupán kiemeli, hogy az

eljáró bírónak egy korábbi perben és jelen per során hozott, a felperesre nézve sérelmes döntése abban az esetben sem alkalmas önmagában a kizárás megalapozására, amennyiben a döntések a jogorvoslati eljárások eredményeképpen megváltoztatásra kerülnek.

Egyéb, az elfogultságra utaló körülményt a felperes sem jelölt meg az eljáró bíróval szemben és ilyet (pl. egyoldalú pervezetés, bármelyik félre nézve sérelmes bírói megnyilvánulás) az elsőfokú eljárás felülvizsgálata során az ítéletábra sem tapasztalt.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően érdemben vizsgálta felül és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítás lefolytatása útján beszerzett peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg és a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásával hozta meg döntését, melynek indokaival az ítéletábra az alábbiak szerint egyetértett.

A jelen perben alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 62. § (6) bekezdése értelmében az egyesület szervei által hozott határozat megsemmisítése iránt a határozat tudomására jutásától számított 30 napos jogvesztő határidőben indíthat pert az egyesület tagja. Ez a jogszabályi rendelkezés biztosít kereteket az egyesület szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatára. Az alperes intézőbizottságának 2014. szeptember 9-én kelt, a részleges (gímszarvas tarvadra kiterjedő) vadászati tilalmat elrendelő határozatának megsemmisítése iránt a nem vitatott peradatok szerint a tagok egyike sem indított pert a jogvesztő határidőn belül. A fellebbezésben foglaltakkal szemben helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság atekintetben, hogy jelen perben a korlátozást elrendelő intézőbizottsági határozat felülvizsgálatára a felperes ezirányú - a határozat jogszerűségét vitató - álláspontja alapján sem kerülhetett sor, hiszen az intézőbizottsági határozat tartalmáról a felperes nyilatkozata szerint is az elnöki körlevél megismerésével, legkésőbb 2014. október 10-én tudomást szerzett, az ekkortól számítandó jogvesztő határidőn belül pedig pert nem indított.

A fentiekre tekintettel - ahogy az elsőfokú bíróság ítéletében is kifejtette - a jelen per keretei között nem kerülhetett sor az intézőbizottsági határozat jogszerűségének felülvizsgálatára, a jelen perben támadott etikai és fegyelmi bizottsági határozat megsemmisítésének megalapozására az intézőbizottsági határozat jogszerűtlenségével kapcsolatosan felhozott felperesi álláspont tehát alappal nem szolgálhatott. Minekután az intézőbizottsági határozat megsértését a felperes maga sem vitatta, ennél fogva a fegyelmi szabályzat elsőfokú bíróság által ítéletében megjelölt rendelkezése alapján jogszerűen került sor a fegyelmi eljárás kezdeményezésére és annak eredményeképpen a fegyelmi határozat meghozatalára.

Helyes az a törvényszéki álláspont, hogy a perben támadott határozat a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatosan hibás, téves tájékoztatást tartalmaz, ez azonban az alperesi határozat megsemmisítésének alapjául önmagában nem szolgálhat, hisz a téves tájékoztatásból a felperesre nézve hátrány nem származott, a téves jogorvoslati tájékoztatás sem eredményezte a felperes jogorvoslathoz fűződő jogának csorbulását.

Helyes az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja is, mely szerint az egyesületi határozat felülvizsgálata iránti perben - a Ptk.62. § (6) bekezdésére figyelemmel - nincs helye a

jogvesztő határidő elteltét követően hivatkozott érvénytelenségi okok érdemi vizsgálatának. Etekintetben a Pp.146. § (1) bekezdésében szabályozott keresetváltoztatás alkalmazásának a fenti anyagi jogi rendelkezés korlátokat szab. Nem tévedett tehát a törvényszék, amikor a felperes 2015. március 23-án érkezett beadványában - az érvénytelenség megalapozására - újonnan hivatkozott körülmények érdemi vizsgálatát mellőzte.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.78. § (1) bekezdése alapján köteles viselni a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Győr, 2016. július 6.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: